

خوای گهوره له پرۆزی قیامه تدا ده فهرمویت: ئەی نهوهی ئادهم، نهخۆش بووم بهلام سەردانی منت نهکرد

له ئەبی هورهیرهوه -پرهزای خوای لیبت- که پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: خوای گهوره له پرۆزی قیامه تدا ده فهرمویت: «ئەي نهوهی ئادهم، نهخۆش بووم بهلام سەردانی منت نهکرد! بئنده که ده لیبت: ئەي پهرهردگار، چۆن سەردانت بکه م وتۆ پهرهردگار هه موو بوونه وه ره کانی؟!، پهرهردگار ده فهرمویت: ئایا نه تزانی که فلان بئنده م نهخۆش بوو بهلام سەردانیت نه کرد! ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکر دایه ئەوا من لهوئ بووم! ئەي نهوهی ئادهم، داوای خواردنم لیبت کرد که چی خواردنت پیم نه به خشی! بئنده که ده لیبت: چۆن خواردنت پیبیه خشم وتۆ پهرهردگاری هه موو بوونه وه ره کانی! پهرهردگار ده فهرمویت: ئایا نه تزانی فلان بئنده م داوای خواردنت لیبت کرد بهلام پیت نه به خشی! ئایا نه تزانی ئەگەر پیت بیه خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینهت له لای من وه رده گرت! ئەي نهوهی ئادهم، داوای ئاوم لیبت کرد که چی ئاوت پیم نه به خشی! بئنده که ده لیبت: چۆن ئاوت پیبیه خشم وتۆ پهرهردگاری هه موو بوونه وه ره کانی! پهرهردگار ده فهرمویت: ئایا نه تزانی فلان بئنده م داوای ئاوی لیبت کرد (تینوو بوو) لیبت کرد بهلام پیت نه به خشی! ئایا!»

[صه حیه] [موسلیم گیراوبه تیه وه]

شیکردنه وهی فهرمووده که: (ئەي نهوهی ئادهم، نهخۆش بووم بهلام سەردانی منت نه کرد! بئنده که ده لیبت: ئەي پهرهردگار، چۆن سەردانت بکه م وتۆ پهرهردگار هه موو بوونه وه ره کانی!؟) واته ئەي خودا تۆ بی پیوستیت له سەردانیکردنی من چۆن سەردانت بکه م!، (پهرهردگار ده فهرمویت: ئایا نه تزانی که فلان بئنده م نهخۆش بوو بهلام سەردانیت نه کرد! ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکر دایه ئەوا من لهوئ بووم!) هه یج ئالۆزیه ک نیه له تیگه یشتنی ئەم به شهی فهرمووده که وبه هه مان شیوه به شه کانی تریش که هاوشیوهی ئەمه یه که پهرهردگار ده فهرمویت: (نهخۆش بووم سەردانی منت نه کرد!) چونکه مه حاله خودا نهخۆش بیبت، نهخۆش بوون نیشانهی لاوازیه، و خودای بهرز و مهزن دووره له هه موو کومو کورتی و لاوازیه ک. مه به ستی (نهخۆش بوون) ی ئه ولیا وبه ندهی چاکی خودایه که نهخۆش بووه، بۆیه پهرهردگار فهرمووی: (ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکر دایه ئەوا من لهوئ بووم!) ونه یه فهرموو: (پاداشتی ئەو سەردان کردنه تم پیده به خشی) هه ره وه کو له به خشین خواردن و ئاو فهرمووبه تی. ئەم به شهی فهرمووده که نیشانهی نزیک بوونی مرۆفی نهخۆشه له پهرهردگاره، بۆیه زانیان ده لیبت: مرۆفی نهخۆش زۆر نزیکه له وهی نزاکانی وه لامبدرتته وه جا ئەگەر نزا بۆ که سیک بکات یان نزا له دزی که سیک بکات. کاتی که پهرهردگار ده فهرمویت: (ئەي نهوهی ئادهم، داوای خواردنم لیبت کرد که چی خواردنت پیم نه به خشی!) وه کو زانراوه خودا داوای خواردن ناکات، چونکه ده فهرمویت: { وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ } [الأنعام: 14]، واته: {هه ر خوای گه وره یه پرزق و پرۆزی به بئنده کان ده به خشیت که بخۆن بهلام ئەو بی پیوسته له خواردن وه یج شتی که ناخوات و پیوستی به خواردن نیه}، ئەو زاته ده وه له مه نده وبی پیوسته له خواردن و خواردنه وه، بهلام بئنده یه ک له بئنده کانی خودا برسی بوو بهلام بئنده که ی تری که توانای هه بوو پپی زانی و پپی نه به خشی، خوای گه وره ده فهرمویت: (ئایا نه تزانی ئەگەر پیت بیه خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینهت له لای من وه رده گرت) واته پاداشتی ئەو به خشینهت له لای من وه رده گرت وه کو خه زینه یه ک بۆت له به هه شتندا، و چا که ییش به ده ئەوه نده یه هه تا حه وت سه د ئەوه نده یه هه تا چه ند جار تکی زیاتریش که خودا بیه ویت. و ده فهرمویت: (ئەي نهوهی ئادهم، داوای ئاوم لیبت کرد که چی ئاوت پیم نه به خشی! بئنده که ده لیبت: چۆن ئاوت پیبیه خشم وتۆ پهرهردگاری هه موو بوونه وه ره کانی!) واته پیوستیت به خواردن و خواردنه وه نیه، پهرهردگار ده فهرمویت: (ئایا نه تزانی فلان بئنده م داوای ئاوی لیبت کرد (تینوو بوو) لیبت کرد بهلام پیت نه به خشی! ئایا نه تزانی ئەگەر پیت بیه خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینهت له لای من وه رده گرت!) ئەگەر که سیک داوای ئاو یان هه

خواردنه و هیه کی تری حه لالی لیت کرد نه گهر پی پی به خشیت له پیناو خوی گه وره نه وا خوی گه وره پاداشتت ده داته وه له قیامت و چاکه یش به ده نه وهنده به هه تا چند جار یکی زیاتر که خودا بیه و پت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5544>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

